

DOWCIPIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg *praet* dowcipił sie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Domyślić się, dociec [czego]: A gdy táko częŝto chadzał/ Nigdy ná czás nie vgadzał: Aż lie przyczyny [nieobecności rzecznika] dowcípił/ Potym táko głupi nie był. Ale wzięł cielcá tłúŝtego/ Szedł do domn rzeczniczego.*BierEz Sv.*

JZ